

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3300/2018. (X. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 26.B.513/2013/209. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Bf II.179/2016/33. számú ítélete és a Kúria Bhar.396/2017/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben első fokon a Debreceni Törvényszék a 26.B.513/2013/209. számú ítéletében az indítványozót – más személyek mellett – bűnösnek mondta ki többrendbeli hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt. A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a Bf II.179/2016/33. számú ítéletében az indítványozót egy rendbeli hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt felmentette, illetve az elsőfokú ítéletet – a minősítés tekintetében – részben meg is változtatta, egyebekben pedig helybenhagyta. A harmadfokon eljáró Kúria az indítványozót érintő egyik vádpont vonatkozásában a büntetőeljárást elkülönítette és a Debreceni Ítéltáblát új eljárás lefolytatására kötelezte. A Kúria az ügyben – annak elkülönítéssel nem érintett részében – a Bhar.III.396/2017/31. számú ítéletében a Debreceni Ítéltábla fentiekben említett ítéletét az indítványozó tekintetében helybenhagyta.
- [3] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy a Debreceni Törvényszék 26.B.513/2013/209. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Bf.II.179/2016/33. számú ítélete és a Kúria Bhar.396/2017/31. számú ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok az említett ítéleteikben nem indokolták meg azt, hogy az általa, érdemi védekezéséért előterjesztettek miért nem vették figyelembe. Az indítványozó kifejtette, hogy az egyik vádpont tekintetében érdemi védekezésének egyik fő eleme egy olyan tény volt, amelyet a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kk.tv.) tartalmaz, nevezetesen az az előírás, amely szerint a hatósági ellenőrzés során a kis- és középvállalkozásokkal szemben – az első alkalommal előforduló jogsértés esetén – bírság nem alkalmazható [Kk.tv. 12/A. § (1) bekezdés]. Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás során azt rótták a terhére, hogy – hivatali kötelességét megszegve – közbenjárt azért, hogy a vizsgált vállalkozással szemben ne szabjanak ki bírságot, a jogszabályi hivatkozásokon alapuló védekezését érdemben vizsgálniuk kellett volna az eljáró bíróságoknak. Álláspontja szerint mind a vádat emelő ügyészség, mind a bíróságok figyelmen kívül hagyták ezt a tényt, ezért a vádirat és az ítéletek is hamis állítást tartalmaznak, így törvényességük megkérdőjelezhető. Emellett az indítványozó utalt arra is, hogy a bíróságok visszaható hatállyal kértek számon rajta egy belső szabályzatot, valamint nem értékelték megfelelően az egyik vádlott-társ kihallgatási jegyzőkönyvével kapcsolatban felmerült szabálytalanságot, illetve az egyik – az indítványozó kötelezettségét megállapító – jogszabályi rendelkezés számát tévesen tüntették fel az ítéletekben.

- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [6] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza határidőben benyújtottnak tekintendő.
- [7] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – az alábbiak szerint – megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.
- [8] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [9] 3.4. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügy terheltje és szankciót szabtak ki vele szemben. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozatokkal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [10] 3.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeiként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának – azon belül az indokolt bírói döntéshez való jogának – sérelmét állító részében kifejtett kifogásait már korábbi jogorvoslati nyilatkozata is tartalmazta.
- [12] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy – indítványozó érvelésével szemben – az elsőfokú bíróság megvizsgálta az indítványozónak a Kk.tv. idézett rendelkezésével kapcsolatos érveit és indokát is adta annak, hogy az nem akadály a bűnösség megállapításának (lásd: Debreceni Törvényszék 26.B.513/2013/209. számú ítélete, 173. oldal). A másodfokú bíróság felmentette a vádlottat az érintett tényállási pont alól, míg a Kúria ítéletében szintén értékelt az említett érdemi védekezést (lásd: Kúria Bhar.396/2017/31. számú ítélet, Indokolás [160]). Az Alkotmánybíróság megállapította tehát, hogy az eljáró bíróságok értékelték az indítványozó ismertetett védekezését – csak túlnyomórészt az indítványozótól eltérő jogi álláspontra helyezkedtek –, ami a bíróságok döntéseinek indokolásából ki is derül.
- [13] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a fentiekben túl az indítványozó alkotmányjogi panasza arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során beszerzett bizonyítékokat, azok törvényességét a bíróságoktól eltérő módon értékelje, illetve a bíróság által megállapított jogi minősítést felülvizsgálja. Az Alkotmánybíróságnak ugyanakkor az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [14] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza sem a Debreceni Törvényszék 26.B.513/2013/209. számú ítéletében, sem a Debreceni Ítéltábla Bf.II.179/2016/33. számú ítéletében, sem a Kúria Bhar.396/2017/31. számú ítéletében foglaltakkal kapcsolatosan nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt. Mindezekre figye-

lemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2018. szeptember 25.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/851/2018.

